

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimski nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tujе dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne pet-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vrčajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Gospodarstvo in naši klerikalci.

Poleg bojnega klica, da je vera v nevarnosti, služi klerikalnim agitatorjem kot poglavito sredstvo za sleparjenje kmetov zlasti obluba, da bodo klerikalci zboljšali kmetiške razmere.

Naši klerikalci znajo vse! Najtežavnejša socijalna vprašanja, katera temeljito poučeni može pretresajo celo življenje, ne da bi prišli do pozitivnega rezultata, rešujejo s tako lahko, kakor uganke v praktiki. Programe sestavljajo kakor nedeljske pridige, za protislovja v njih se pa niti ne menijo, saj je namen vseh teh programov le, ž njim pridobiti kmeta, ki se vsakogar rad oklene, kdor mu oblubi zboljšanje gospodarskih razmer.

Da je vse to čisto navaden švindel, s katerim klerikalci nerazsodne ljudi sleparijo, to priča njih preteklost.

Kaj pa so klerikalni poslanci doslej v dež. zboru storili v gospodarskem oziru? Nič, prav nič! Čepeli so na svojih stolih in se dolgočasili, kadar so se razpravljala važna gospodarska vprašanja. Klerikalna stranka je bila v dež. zboru sterilna in neplodna kakor kraški svet. Dobre in koristne predloge so stavljali pač Šuklje, Murnik, Hribar, Višnikar itd., klerikalci pa niso nikdar nič pametnega predlagali, le vprašanje o legalizaciji so pogreli in spravili zajca v razgovor in tudi to le, da bi imeli agitacijsko oružje, s katerim bi lahko hujskali.

Pa ne samo, da je bila klerikalna stranka v dež. zboru neplodna, tudi delayna ni bila. V debato je malckdaj stvarno posegla in iz referatov so se njenim članom mogli poveriti le najlažji, ker za težje sploh niso bili sposobni. Vse velike in težje referate so imeli poslanci narodne stranke in zato se lahko reče, da grę narodni stranki zasluga za malone vse, kar se je v gospodarskem oziru sklenilo.

Prav tako, kakor v dež. zboru je bilo tudi v dež. odboru. Najtežja in največja dela opravlja posl. Murnik, uprav vzgledno malomaren pa je klerikalni paradič civilist dr. Papež. Ta mož ima v dež. odboru referat o deželnokulturnih zadevah, torej o stvari, ki je za kmeta eminentne važnosti in kateri

bi kot zastopnik kmetskih volilcev moral posvečevati vse svoje sile. A kaj dela dr. Papež? Cele mesice leži najnajnejši akti na njegovi mizi, ne da bi jih on pogledal, kaj še, da bi jih rešil. Že bivši posl. Šuklje je dr. Papežu očital to nezaslišano malomarnost, a pomagalo ni vse nič. Lahko bi navedli celo vrsto vzgledov. Zadostuje naj jeden: Neka občina je prosila podpore za napravo vodnjaka. Dež. zbor je dovolil 400 gold. za nakup sesalnice. Dotična občina je izvedela iz „Slov. Naroda“, da se jej je dovolila rečena svota, uradnega obvestila od dež. odbora ni nikdar dobila. Akt je mirno počival na mizi dež. odboru dr. Papeža. Občina je napravila vodnjak in prosila, naj se jej izplača dovoljeni znesek. Pri tej priliki se je našel akt. Dr. Papež ga niti pogledal ni, nego kar denar nakazal. Slučajno se je še pred izplačilom našlo, da občina ni napravila vodnjaka s sesalnico, nego vodnjak z vedri, prav navaden kmetiški vodnjak in to baje vsled ustnega priporočila dr. Papeža, kateri je občinskim možem rekel, da je „principijelen nasprotnik vsake sesalnice“. Občini se dovoljeni znesek seveda ni izplačal. Tako uraduje dr. Papež kot referent o deželnokulturnih stvareh!

Kakor pa klerikalna stranka v preteklosti ni imela ni idej, niti dobre volje kaj delati, tako bo tudi v prihodnjem dež. zboru. V vseh sigurnih okrajih kandiduje le fajmoštre in kapelane. Kdo more pričakovati, da bodo ti možje v dež. zboru delali? Tiste fraze, katerih so se iz „Slovenca“ našli, še ne zadostujejo, drugega pa tako nič ne znajo. S kakimi bedastočami pitajo kmete, se vidi iz notice, katero smo te dui priobčili o župniku Ažmanu, kandidatu za radovljški okraj. Tam je povedano, da je Ažman v gorjanski fari obljudil podraženje žita. Kaj si je ta modri fajmošter mislil, ko je to rekel? Podraženje žita! Deželní zbor ne more na to prav nič uplivati, a tudi ko bi mogel, ve-li g. Ažman, da bi podraženje žita koristilo prebivalcem njegovega okraja, sploh kmetskemu ljudstvu na Kranjskem? Podraženje doma pridelanega žita bi koristilo samo manjšini kmetov, največ velikim posestnikom, vse druge pa bi hudo zadelo, zlasti tiste, ki se bavijo z živinorejo in morajo žito ku-

povati, potem kmete vinorodnih krajev, vse Kraševce in sosebno hudo vse kmetske posle, katerih zaslužek v gotovini bi se znižal, ko bi se žito podražilo. Velika večina kranjskega prebivalstva bi torej bila na škodi, zlasti večina prebivalstva radovljškega okraja. Tega g. Ažman ni premisli, najbrž ker mu za to nedostaje duševnih sil, pa vendar je sposoben za deželnega poslance.

Tako kakor Ažman, so tudi skoro vsi drugi klerikalni kandidati podkovani v gospodarskih stvareh. Visoko vzdigajo svoje puhle glave in sipajo okoli sebe neumne fraze, znanja pa ti Ažmani, Schweigerji, Pfeiferji e tutti quanti nimajo nič. O kakem Pakižu ali Lavrenčiču še ne govorimo!

Slovenski kmet na Kranjskem bi sam sebi naredil neizmerno škodo, ako bi tako nesposobne ljudi volili v dež. zbor. Narodna stranka ne mora delati ljudem praznih oblub. Kar je mogoče, je in bo storila. Gospodarila je dobro. Ljudje bodo to vedeli ceniti šele tedaj, ko bodo vladali v deželi klerikalni šušmarji. Kmetje se bodo kesali, a takrat bo že prepozno. Kdor hoče, da bi se v deželi pametno gospodarilo, da bi se kaj delalo, ta mora zastaviti vse svoje sile in delati z vso odločnostjo zoper klerikalne kandidate.

V Ljubljani, 14. novembra.

Kakšni prijatelji kmetskega stanu so klerikalci, to je pokazal dunajski „Vaterland“. Volitve na Tirolskem niso izpale prav po volji temu listu, ker je v jednem okraju obveljalo geslo: „Kmetje volite kmeta“ in je tako padel duhovnik pri volitvah. Dunajski klerikalni list naravnost obžaluje, da so kmetje ravnali se po omenjenem geslu. Iz tega je pač vidno, da klerikalci ne marajo, da kmet pride v zbole in pove svoje težnje. Kmetskega kandidata trpe le ondu, kjer z duhovnikom ne upajo zmagati. To vidimo tudi sedaj na Kranjskem. Kjer je kolikaj upanja, da zmaga kak duhovnik, so postavili kacega dekana, župnika ali kapelana, le ondu, kjer to ne gre, so se zadovoljili s kmetom ali kakim drugim posvetnjakom. Posvetnjakom v škofiji namreč ne zaupajo, da bi hoteli glasovati na škofovo volje, kjer bi to bilo kmetu v škodo. Seveda če se

Listek.

Na tujem ognjišči.

(Novela Sergeja Pronskega. Iz ruščine prevel I. I. Kogej.)
(Dalje.)

On se je nagibančil in nehotě odgovoril:

— Ne razumem, kaj hočete s tem reči? Ne verjem seveda v žive prikazni v beli obleki, katere jo uderejo, ko vidijo samokres... Toda, jaz verjem... verjem... da je vez mej tem in zagrobnim svetom, in da se morejo duše pokojnikov prikazati ter celo govoriti z onimi, katere so ljubile na zemlji... Jaz verjem v to, a o tem ne govorim rad! je rekel naglo in napravil kisel obraz.

— Pusti ga! zašepetala je zopet Marusja.

Nastalo je mučno molčanje, in prišli smo k gradu.

— Evo vam kroglio! izpregovoril je iz nova Sergéj, kazaje na marmorno kroglio vtisneno v steno, in začel na dolgo razpravljati o prvobitnem topništvu...

Mej tem časom sem jaz prijel Marusjo za roko in potegnil jo na stran.

— Čuj, ali se mu meša? V duhove je začel

verjeti... Glej ga, mičkanega! Varuhinja pravi: bav, bav! — in njega je strah!

— Molči, veš! Ti ničesar ne razumeš! Veš, on je postal spiritist.

— Spiritist? Kaj je pa to? Ali kliče hudič?

— Ne hudič, ampak duše! No, pa pusti to!...

— Kdaj se mu je porodila ta domišljija?

— Za časa smrti njegove žene. Tačas je zahajal k raznim spiritističnim shodom. Nekoč se mu je zdelo ponoči, da sliši glas svoje žene, malo da se mu ni prikazala. Razburjena domišljija, to je vse.

— Kam jo je ta človek krenil! On je prav kakor stara baba! Jaz sem to vsekdar mislil! sem rekel jaz, odtrgal bezgov cvet in začel ga zlobno vrtneti moj prsti.

— Saša, da se ne bojiš greha! Veš, on samega gorjá kar zblazni.

— Gorjá, kaj bo žaloval! Žaloval je jedao leto, žaloval dve — dovolj je! Kako štiridesetletno bivanje v puščavi je to? Utepaš mu v glavo in utepaš, — a konca ni! Sergéj plaka in plaka, tudi brez prestanka. Ne, baba ni! Glej, dasi si ti ženska, vender si vrl korenjak, kakor kak vojak. On pa ni baba, ti pravim, temveč samo — državni uradnik!...

Mahnil sem z roko in šel proč.

V.

Minol je teden. Ravnakar smo pokosili, kar Sergéj naglo vstane, vzame klobuk in hoče oditi.

— Kam pa? Posedi nekoliko z nami, ustavila ga je teta.

— Pojdem v mesto prosit učitelja, da bi vstopil k meni za tajnika ali pisarja, je odgovoril smeje se.

— Kaj hočeš s tajnikom?

— Neke potne črtice imam, a vse to je spisano na umazano, — da bi prepisal, sem prelen, pa tudi mnogo časa bi zgubil, zato si hočem najeti pomočnika...

— Pusti učitelja! On ima tudi brez tega dovolj posla. Vzemi rajši koga drugega.

— Koga pa? Tu ne zna nikdo drugi ruski.

— Privleči ksendza*) na zadrgi! Ujemi ga! nasvetoval sem jaz prav zaresno.

Vsi so se zasmajali.

— Zakaj ksendza? Rajše vzarem tebe! odgovoril je Sergéj zvito in jako neumno po mojem mnenju.

Jaz sem se brez šale ustrašil. „Ako me pa res nakrat upreže v to čečkanje? No, to pa ne! Ali mu utečem, ali pa tako načekam, da ga vse

*) = kat. duhovnik.

klerikalcem toliko položaj utrdi, da bodo upali zmagati povsod z duhovniki, otresli se bodo vseh posvetnjakov, zlasti pa kmetskih kandidatov. Klerikalci hočejo nadvlado duhovčine povsod, interesi kmeta jih prokleti malo brigajo.

Češčina pri najvišjem sodišču. V proračunskem odseku je poslanec dr. Herold opozoril na to, da znan ukaz proti rabi nemških jezikov pri najvišjem sodišču še ni razveljavljen. Izključna raba nemščine tudi pri višjih sodiščih ni utemeljena in je škodljiva. On zahteva, da se odpravijo nemški zapisniki v čeških pravdah in vpelje češki uradni jezik za češke stvari pri sodiščih. Pravosodni minister mu je odgovoril, da je za jezik pri najvišjem sodišču merodajen pravnik tega sodišča. Kolikor je dr. Herold imel v mislih izvlečke iz aktov, odpadejo tako ti nedostatki po novim civilopravdnem redu. Nepravilnosti v posamičnih slučajih, katere je dr. Herold navedel, je pa minister obljubil dati preiskati in bode potrebno odredil. Ta ministrov odgovor je tudi na Mladočeh napravil dober utis, če tudi jih v vseh podrobnostih ni zadovoljl. Vsa-kako baron Gleispach kaže Čehom sedaj več naklonjenosti, nego jo je njegov prednik grof Schönborn, da si je poslednji pripadal k taku imenovanemu češkemu zgodovinskemu plemstvu.

Okrožno sodišče v Trutnovem. V budgetnem odseku avstrijske zbornice poslancev je poslanec dr. Halwich zopet sprožil vprašanje o osnovi okrožnega sodišča v Trutnovem. Dr. Herold je pa odgovoril, da Mladočehi niso proti osnovanju novih okrajnih in okrožnih sodišč. Njegova stranka je tudi za osnovo okrožnega sodišča v Trutnovem, samo, da se ne sme osnovati na podlagi dunajskih punktacij, temveč tako, da bode pri njem tudi češčina imela veljavo. Pravosodni minister grof Gleispach je pa pojasnil, da vlada misli že drugo leto osnovati okrožno sodišče v Trutnovem. Pri osnovanju novih sodišč se načelno ne sme ozirati na jezikovno vprašanje, temveč vedno na službene in prometne koristi. Pri tem pa je opozoril na nevarnost, da bi pri porotnih obravnavah morali imeti tolmače, kar bi bilo v škodo pravosodju. Mi se popolnoma vjemamo s pravosodnim ministrom in le želimo, da bi gledal, da bi tudi na Slovenskem ne bilo treba tolmačev pri okrožnih oziroma deželnih sodiščih, kar se dogaja v Trstu, Celovcu in Rovinju in se je nedavno tudi v Gorici. Sploh se v svojih pojasnilih grof Gleispach kaže pravičnejšega v jezikovnem oziru, nego smo pričakovali. Želimo samo, da bi se z besedami vjemala tudi dejanja.

Konfiskacija čeških govorov v državnem zboru. Poslanec dr. Herold je v proračunskem odseku tudi omenil, da so se konfiskovali govorovi, ki so se v češčini govorili v državnem zboru. Poslanec želi, naj se v kratkem kaj ukrene, da se taki dogodki ne bodo ponavljali. Pravosodni minister grof Gleispach mu je odgovoril, da mu ni znano, da bi se bil izdal kdaj kak ukaz, naj se taki govorovi konfiskujejo. Državna pravdništva so pač konfiskovala take govore in sodišče je konfiskacije potrdilo. Na razsodbe sodišča on ne more in noče uplovati. Hoče pa potom generalne prokurature provzročiti načelno razsodbo najvišjega sodišča.

veselje mine!“ sem mislil. Dočim sem pa razmišljeval, kako bi se najlažje oprostil, prišla je rešitev popolnem nepričakovana . . .

-- Poprosi Tanjo! Ona ima tako lepo pisavo in morda ti ne odreče! dejala je teta nekako počasi, kakor da razmišlja.

Sergéj je pogledal Tanjo. Ta je zarudela in naglo zadovoljila se; meni se je pa kakor gora s pleč zvalila.

Tu sem popadel čepico in izginil do večerje, za slučaj, če bi se ona nakrat premislila in odpovedala delo! . . . Toda Tatjana Grigorjevna se je izkazala junakom — ni se umaknila sovražniku, in od tačas sta Sergéj in ona vsak dan po kosilu sedela v veliki gostilni drug proti drugemu in pisala, ali boljše kramljala brez konca in kraja. O čem sta kramljala, tega ne vem, — vem pa samo, da pri Tanji nisem več videl zaplakanih očij, pa tudi brat je postal nekam veselješi . . .

Moj ljubljeni kraj v gradu je bil mostovž na vrhu stolpa. Časih sem zahajal tja zvečer in radoval se širokega razgleda po okolici, kateri se je razprostiral kakih petdeset vrst okrog! Prekrasno je na tej višini! Dihal se tako svobodno, s polnimi prsi! Človek bi se odtrgal in odletel daleč, daleč, v deveto deželo — — — In tu sem pogledal v dol,

Pravosodni minister in diurnisti. Novi pravosodni minister je bolj naklonjen diurnistom, nego so bili predniki njegovi. Izrekel se je v budgetnem odseku, da je on za svojo osebo za to, da se stalno nastavijo. Sicer se pa za diurniste tudi pri sedanjih razmerah dosti storii. V petih tednih, kar je on minister, se jim je dovolilo 11 pokojnin. Zastran zavarovanja za starost in bolezni se pogaja on z drugimi ministerstvi. Vsekako je najbolj potreba, da se zboljša položaj diurnistov v področju pravosodne uprave, kjer jih je največ in so najslabše plačani, dobivajo le po 88 kr. na dan, drugod pa 1 gld. 15 kr.

Osnova sodišča za potrjenje volitev. Velika pomankljivost v avstrijskem parlamentarizmu je, da državni in deželnih zbori sami verifikujejo volitve. To se godi večkrat seveda s strankarskega stališča vsakokratne večine. Že pred leti je bil grof Franc Coronini sprožil misel, da bi se za to osnovalo posebno sodišče. Žal, da je stvar popolnoma zaspala. Le poglejmo, kaj se vse govorja in piše o volitvah v Galiciji. Če tudi morda vse ni res, a vendar bo občinstvo trdno prepričano, da nekateri poslanci po krivici sede v deželnem zboru, ker se je zanje pri volitvah nezakonito porabljaj vladni upliv. Drugače bi bilo, če bi stvar presodilo posebno sodišče, katero bi tudi navedlo razloge, zakaj se je volitev potrdila ali zavrgla. Stvar je tudi v interesu vlade, kajti njej gotovo ni v čast in korist, ako se po volitvah trdi, da je nezakonito postopala. V Angliji že imajo tako sodišča. Te dni je v budgetnem odseku to stvar sprožil dr. Menger. Želeti je pač, da bi sedaj stvar ne zaspala. Poslanec dr. Bareuther je pa naglašal, naj bi se izdal strožji zakon v varstvo volilne svobode, in sicer naj bi se s posebno novelo v sedanjem kazenski zakon vzprejelo določbe, ki so se vzprejeli v načrt novega kazenskega zakona, ker poslednji gotovo ne bude rešen v sedanjem zakonodavnem dobi. Tudi ta predlog je jako umesten.

Dogodki v Turčiji. Iz neznanih vzrokov zaprli so v Carigradu nad sto Armencev. Novo ministerstvo kaže očitno nasprotstvo proti kristjanom. Okrog Sivasa so Turki po vseh pobijali kristijane, ropali in požigali. Provzročitelji nemirov so povsod Turki. Vojaki navadno mirno gledajo, ko mohamedanska druhal pobija kristijane, včasih pa še pomagajo. Sprva so Turki kazali svoje sovraščvo le proti Armentem, sedaj ga pa tudi proti drugim kristjanom. Okrog Trapecunta so Turki napadali grške vasi in se je v njih varstvo odposlala konjica. V Srbiji so se spuntali Druzi. Vse kaže, da se pripravljaljajo v Turčiji resni dogodki, katerih velevlasti ne bodo mogle mirno gledati. Rusija in Anglija se že pripravljati za vse slučaje. Obstanek Turčije je že v resni nevarnosti. Če se do pomladi ne naredi red, bode bruhnil ustanek po vsej evropski Turčiji, v Aziji bode pa tudi po večini pokrajini vladal največji nered. Sultan je pa slep za vse dobre nasvete, kakor je bil Abdul Aziz 1876. leta.

Volilno gibanje.

Kako umevajo klerikalci jednako pravico za vse, se vidi iz tega, da sami zlorabljajo cerkev in vero za agitacijo, pri vodstvu južne železnice pa

na vrt in hišico, in dasi nočem biti ogleduh, sem vendar zagledal, kako v nekem senčnatem dreverdu, v senci kostanja, hodita sem ter tja Sergéj in Tanja in se živo o nečem pogovarjata . . . Postala sta neločljiva. Nehote mi začenjajo lesti v glavo romantične domišljije in v ušesih mi šumi: „Izajija, raduj se!“

Jaz bi jo bil rad imel, a pri tem sem bil nekoliko pobit, včasih mi je bilo že zelo žal, da nisem deset let starši, tedaj bi se gotovo z bratom sprla, in kdo ve, koga bi izvolila? Jako krasna je Tanja, in še kako krasna!

Bilo je meseca julija. Nekoč sem šel iz svoje sobe doli obedovat (na deželi obedujemo rano, ob dveh), na stopnjicah sem srečal Marusjo s prav kislim obrazom.

— No, brat, ali veš, kdo je prišel? Aglaja Petrovna! Pa še celo tri tedne ostane tu! Pravi, da je šla njena mamica v kopelj, njej sami je pa dolg čas v Glodni Vesi!

— Glej jo mahovnico! Mi grešniki naj bi se je veselili, moj poklon! Da bi jej bilo pusto . . . Da bi . . .

Ne da bi odgovoril, mahnil sem z roko in šel v obednico. In res: — Ona je tu.

(Dalje prih.)

so denuncirali nekaj železniških uradnikov, da bi utegnili agitovati za narodne kandidate. Južna železnica je tudi res vsem uradnikom naročila, naj se ne vtikajo v volilno borbo. Kanonik Klun se bo za to uslužno že hvaležnega izkazal. Fej!

* * *

V Kamniku bo v nedeljo 17. t. m. ob 3. uri populudne volilni shod v mestni dvorani. Dosedanji poslanec g. cos. svetnik Murnik bo na tem shodu poročal o svojem delovanju v deželnem zboru, ob jednem pa se bo postavil kandidat za bodoče volitve. Nevolilcem ne bo dovoljen vstop.

* * *

V občini Št. Lambert v litijskem pol. okraju so bili voljeni za volilne može: Valentin Vozel (naroden), Jožef Jurjevec (naroden), Martin Zorko (omahljiv). V občini Konj je bil voljen Fran Beber, odločno naroden.

* * *

Iz Novega mesta, 10. novembra.

Kakor se je že javilo, so se v dolenjski mestni volilni skupini volilci zjedinili, ki so bili ob slednji državnozborski volitvi ločeni v dva oddelka, ter kandidujejo sedaj za deželní zbor dr. Tavčarja. To dejanje našim klerikalcem po Dolenjskem ni všeč, radi bi imeli dve narodni stranki, ker sami kot klerikalci nimajo v naših dol. mestih nič pomena in radi bi kacega kandidata imeli, kateremu bi prišli s svojimi 70 glasovi (v vseh mestih vkljup) na pomoč, kateri bi pa bil bolj na njihovo stran. S tem zdaj nič ni, ko se je omenjeno zjedinjenje z velikim veseljem dovršilo.

Govorili so klerikalci z možem v Novem mestu, s katerim dobro izhajajo, ter mu ponujali kandidaturo. Ta mož se je sam potrudil, da izve, če bi kaj zmogel. Uvidel je, da ni nič z njegovo kandidaturo. Toliko dobro čuti, da z dr. Tavčarjem ne sme javno na menzuro. V Kostanjevici se pa vkljubu temu Otmar Sever, v Metliki proš Dougan in župnik Schweiger in v Novem mestu dr. Marinko — zanj na tihem potegujejo. Ti gosp. duhovniki so si izmisli, da naj ta gospod iz Novega mesta kandidira na podlagi programa, ki je različen od škofovega ter tudi od programa narodne stranke. To se pravi po klerikalni jezuitski praktiki: Ker ne smemo z našimi farovškimi barvami r e j mestjane dolenjskih mest javno, dajmo poskusiti tako; da je le kandidat naš in bo z nami glasoval in dajmo na tihem zanj delati, naj bo kandidat na „lastno pest!“ — „Z vsemi sredstvi“, to je vodilo naših farovžev, ali pri nas, v mestni skupini, bode neznansko ponesrečilo. Poznamo, Vi farovški, Vašega tihega kandidata in smo dosti pametnejši, kakor mislite. Na take preokorno postavljene limanice mi ne sedemo!

* * *

Z Trnovega na Notranjskem 11. novembra.

Na Gorenjem Zemonu so nahujščani kmetje zavratno s kamenjem napali in ranili dva pristaša narodne stranke, ki sta se o mraku mimo vračala iz vasi proti domu. Trnovska kaplana sta dan za dnevom in pozno v noč letala po vseh roteč mlađi in staro, da se udeleže volitev, in napajajoč je z dobrim istrijanom, doma pa sta si najela pomočnika, da je opravljaj službo božjo. Vse časti vredni dekan je moral iti v dežji po blatu v daljno vas obhajat, kaplana pa sta svojeročno vlačila neodločne volilce na volišče Sv. rešnje telo se je razpostavilo in kleče je poslušalo ljudstvo strastne govore, hujskajoče reveže na bogatine, kmeta na trgovca starise na otroke, brata na brata. . . In vse to za vero, za sveto vero!

Srce se mora krčiti rodoljubu, ki vidi, kako se zlorablja ta najsvetješji čut, kako se pod pretvezo svete vere seje preprič in goji razpor mej ljudstvom. Staro jezuitsko načelo, da namen posvečuje sredstvo, praznuje svoje vstajenje. Kdor voli volilnim možem kaplana Rudolfa, ta pride v nebesa, kdor voli pa dekan Vesela, ta bo pogubljen; kdor dela za kandidata Deklevo, je sovražnik sv. vere, kdor pa voli Josipa Zelenega iz Senožeč, deležen bode vseh dobrot ontranskega življenja! Časi Martina Lutra se vračajo. Takrat so se prodajali odpustki za gotov denar, dandanes se dobe že ceneji. Nikdar si ni Jože Zelen mislil niti sanjal, da bode glas, oddan za njegovo osebo, pomagal odpirati nebeško kraljestvo. Druga božja zapoved pravi: „Ne imenuj po nemarnem Božjega imena!“ To zapoved klicemo v spomin vsem onim, kateri so jo v zadnjih časih tolrikat prestopili in v prvi vrsti njemu, ki je krv, da se narod kolje mej sabo, namestu, da bi složno deloval sebi v korist in Bogu na čast. Njegovo delovanje rodilo bo sad, katerega se ne bode veselil on in njegovi nasledniki, toda odgovornost zadene njega!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. novembra.

— (Žrtva škofove nestrnosti.) Franciškanski župnik in svoječasni gvardijan o. K. Medic je pred kratkim zapustil naše mesto. Ne dobrovoljno. Vajen je bil svojih faranov in farani so ga visoko čislali in iskreno ljubili, ker je bil blagega srca, prijazen in postrežljiv. Lahko se reče, da je redko kateri župnik v svoji fari tako priljubljen, kakor je

bil o. Medic. Vrh tega je o. Medic jako značajen in odkritosrčen mož, z dušo in telesom naroden in to so njegovi župljeni posebno čislali na njem, zlasti ker so to lastnosti, katere so mej duhovniki postale že precej redke. O. Medic je zdaj v Gorici. Moral je tja in sicer je to, kakor se splošno zatrjuje in govorji in kar je prebivalstvo frančiškanske fare silno ogrožilo, provzročil šef zategadelj, ker je o. Medic preveč naroden, preveč samostojen in je pri volitvah vedno volil po svojem prepričanju in ne na — komando.

— (*Radogoj*) Še jedenkrat opozarjam, da bude občni zbor „Radogaja“ v soboto večer ob šestih v „Narodnem domu“. Ker je po pravilih treba navzočnosti 30 članov, blagovolé naj se Ljubljanski ustanovniki in letniki udeležiti občnega zbora polnoštevilno.

— (*Repertoar slovenskega gledališča*) Opozarjam novič na jutrišnjo predstavo opere „Cavalleria rusticana“, pred katero se bo igrala velikoigrva „V Dijogenovem sodu“. V nedeljo se bodo igrali tretjič in zadnjič v tej sezoni Schillerjevi „Razbojniki“.

— (*Gledo vojaške bolnice in vojaškega oskrbljevališča*) prinesli smo te dni vest, da je obe ti posestvi kupila „Union banka“ na Dunaji. Kakor se nam sedaj poroča od povsem zanesljive strani, ta vest ni resnična. Pač pa je res, da si je stavbena družba „Union“ zagotovila predkupno pravico za ona stavbišča, na katerih nameščava vojni era sezidati novo bolnico in oskrbljevališče ter artilerijsko vojašnico.

— (*Glas iz občinstva*) Piše se nam: Pred nekaj dnevi sem videl, kako so h kratu kar tri mrlje v krstah nesli iz nove bolnice k sv. Krištofu. Nosilci so bili nekateri v civilni opravi, nekateri, i to postreščki, pa v njih službeni opravi. Sedaj vprašamo: je li to iz zdravstvenih ozirov dopustljivo, da postreščki, ne da bi se oblekli v opravo nosilcev kar v službeni obleki prenašajo mrtvece iz bolnice? Ker je pa sedaj nova bolnica jako oddaljena od pokopališča, bi gotovo kazalo, si omisli mrtvaški voz in tako mrtvece voziti na pokopališče. Bodí tudi tu napredok! In sedaj še neki drugi nedostatek: Na našem „rotovžu“ je shramba za različne vozove za prevažanje bolnikov, inficiranega perila itd. kar ni v redu! Ker se tako na najlepši način nalezlje bolezni (davica!) za reso! Taki vozovi naj bi se kje zunaj mesta, recimo v bolnici shranili. In ko bi tista dva „mestna samarita“, ki tako okuženo obleko pobirata in vozita, imela za take slučaje posebno opravo, bi tudi, menimo, nič ne škodilo!

— (*Ustrelil*) se je danes zjutraj na vojaškem strelšči pri „suhem bajarju“ v Kurji vasi infanterist 27. pešpolka I. Strass. Krogla prebila mu je lobano in je bil nesrečen takoj mrtev. Uzrok samomoru ni znani.

— (*Lokalna železnica Ljubljana-Vrhnik*) Generalni projekt za to lokalno železnico z normalnim tirom se je vladni že predložil Proga bo dolga 12,5 kilometrov, troški so prečakunjeni na 459 000 gld. Želeti je, da vlada ta projekt še čez zimo pregleda, tako da bi se mogla uradna revizija proge vršiti že na pomlad.

— (*Žrtev misijona*) Iz Novega mesta se nam piše 12. t. m.: Danes je pripeljal kmet iz Giobodola svojo ženo sem — zvezano. V Mirni peči je misjon; žena je šla poslušati te pridigarje, prišla domov in za nekaj časa zblaznila. Morali so jo zvezati, ker je hotela vse razbiti, videc povsod hudiča. Prav veselo je postalno na Kranjskem. Misijonarji spravljajo ženske ob pamet, drugi duhovniki pa moške. Presveti Rošnje Telo se razpostavlja, pridigarji pa zavijejo oči vpijojo, da bo vse prekleto, kar ne voli s farovskimi. Le držite roké v žepu ali se odpeljite, kadar so volitve! Tudi čez nas še pride, ki mislimo, da smo neodvisni, si želimo svoj dom pametno urediti, a zoperstavlji se bo tedaj prepozno, ker bodo ljudje že preveč fanatizovani. Fanatizem je naša pametna kmete spravil ob vso trezno razsodnost. „Za nebesa je treba skrbeti in treba je voliti, kakor dušni naši pastirji velevajo“, tako se čuje že sedaj iz ust teh zbeganih mož.

— (*Umrla*) je danes, kakor se nam brzojavlja, soproga ormoškega notarja g. Geršaka. Blaga po-knjica je bila uneta rodoljubkinja in velika podpornica narodnih naprav. Bodí jej blag spomin.

— (*Stare dvajsetice in štirjaki*) Kakor smo že večkrat naznali, se vzprejemajo stare dvajsetice in bakreni štirjaki, ki so že koncem minulega leta zgubili veljavo v navadnem prometu, samo še do konca tega leta pri c. kr. blagajnicah in uradih pri plačilih. Kdor ima torej še kaj tacih novcev, naj se podviza, da se jih iznebi, ker potem se ne bodo vzprejemali več.

— (*Imenovanje*) Konceptni praktikant pri tržaškem namestništvu g. Fran Lazić je imenovan namestniškim koncipistom. — Profesorjem na drž. realki v Trstu je imenovan dr. R. Solla, profesor na gozdarski šoli v Vallombrosi.

— (*Nova hrv. gledališka družba*) Bivši član hrvatskega gledališča v Zagrebu gosp. Vaclav Anton, kateri je izstopil iz zveze tega gledališča, namerava ustanoviti hrvatsko dramatsko in operetno društvo za Dalmacijo, katero bi predstavljalo v raznih mestnih gledališčih dalmatinskih. Pri tem podjetju ga podpirajo razni dalmatinski rodoljubi, posebno mesta Split, Šibenik in Dubrovnik, s katerimi se je po gajal. Zagotovljena mu je razmeram primerna denarna podpora.

— (*Razpisane službe*) Na Bizeljskem pri Brežicah mesto občinskega zdravnika z letno plačo 700 gld. in 100 gld. za ogledovanje mrljev ter prostim stanovanjem. Službo je nastopiti do 1. decembra t. l. — Mesto okrajosodnega sluge v Št. Vidu na Koroškem, eventuelno pri kakem drugem sodišču. Prošnje do dne 19. novembra.

* (*Grof Taaffe*) hira čedalje bolj; jed mu nobena več ne diši, noge ne more več premakniti in tudi spomin ga že hitro zapušča. Slab je tako, da sam ničesar več storiti ne more.

* (*Halucinacija in nje posledice*) V Assisiju na Laškem so duhovniki nekoga bolehnega, a jako bogatega (aha!) mladeniča tako obdelovali, da je zblaznil. Trdil je, da se mu prikazuje mati božja. Ljudje so hodili k temu mladeniču kar trumoma. Policia jih je hotela razgnati, a fanatizovan ljudstvo jo je napadlo s kamni. Končno so redarji ljudi vender razkropili in blažnega mladeniča odpeljali v bolnico.

* (*Carjev prstan*) Mej darovi, katere je carica vdova pred odpotovanjem iz Kodanja podarila članom kraljeve rodbine, je tudi dragocen prstan, kateri je podarila svojemu očetu kralju Kristjanu. Ko so nihilisti ubili carja Aleksandra II., so mu jako poškodovali prste. Samo mazinec je ostal ne-poškodovan in na tem je bil dijamantni prstan, kateri je snel prestolonaslednik. Aleksander III. je nosil ta prstan do svoje smrti. Po smrti svojega moža je carica nosila to dragoceno relikvijo, dokler je ni podarila svojemu očetu. Ta prstan ima izredno velik demant.

* (*Brutalen častnik*) Na kolodvoru v Roveredu na južnem Tirolskem se je neki častnik sprijateljil z železniškim uradnikom, ker poslednji ni hotel dovoliti da bi častnik vzel k s bi v kupé velikega psa. Častnik je najprej uradnika ozmerjal potem pa potegnil sabljo in ga udaril nekaterikrat po glavi. Uradnik je nevarno ranjen. Kaj ne bo nikdar konec tem brutalnostim?

* (*O mednarodni tatinski družbi*) poročajo iz Budimpešte, da je preiskava proti nji končana. V kratkem pridejo lopovi pred sodnijo. Najgnusnejša oseba v tej tatinski družbi je „kralj“ vseh lopov, Stepan Ristić, ali kakor je pravo njegovo ime: Glišo Pribojac. Le ta je na čelu hajduške čete pred zasedanjem Bosne uganjal strahovite reči. Ropal je požgal in kjer je bilo „treba“, je tudi moril. Tako mu je dokazano, da je leta 1878., dne 8. avgusta, umoril v vasi Obradovac, onkraj Brčke, spahijska Bahija Sulejmanovića, kateri se je v svojo nesrečo pokazal baš v isten trenotku, ko je Pribojac plenil najimovitejšega trgovca v Obradovcu. O grozovi tostih Pribojca pripovedujejo strašnih podrobnostij. Dovoljno bodi, da povemo le, da je pobegnil iz Bosne, ko je bila zasedla tu avstrijska vojska ter onkraj Save našel „sorodnih“ duš, kakor so Affendakis, Papakosta itd. ter v zvezi z njimi plenil blagajne.

* (*Velika tativina*) Nemškemu grofu Dürckheimu je neki tirolski krošnjar blizu Kolonje ukradel iz železniškega kupeja raznih dragocenih kamnov v vrednosti 10 000 gld. Tat pa s tam blagom ni daleč prišel; policija ga je vjela v Bolcanu na Tirolskem, ko je tam prodajal ukradene demante.

* (*Požar v šoli*) V mestu Granadi v Meksiki je te dni zgorelo veliko poslopje. Ko je nastal požar je bilo okoli 150 otrok v šoli. M-ji otroci je zavladal nepopisen strah; begali so kakor blazni sem in tam in tako se je zgodilo, da jih je jako mnogo zgorelo, drugi pa so malone vsi nevarno opečeni. Ker je poslopje popolnoma pogorelo, se še ni dognalo, koliko otrok je ponesrečilo. Koj ko se je požar pogasil se je spravilo 31 trupel na dan. Mnogo jih pa še leži pod razvalinami. Sodi se, da se je požar nalašč zanetil in policija je tudi aretovala dva šolarja, na katera leti sum, da sta storilca.

Darila:

Mestnemu magistratu ljubljanskemu došla so v korist onim, ki so bili po potresu prezadeti, še sledeča darila: Administracija časopisa „Obzor“ v Zagrebu nadaljnjo zbirko 163 gld. 90 kr.; zbirka neimenovanih 101 gld. 45 kr.; gospa K. Grein v Aignu zbirko 10 gld. 40 kr.; gosp. I. pl. Bernrieder v Požunu zbirko 10 gld. 30 kr.; gospa Marija Rettin v Meranu 8 gld.; gosp. G. Martinides v Lincu zbirko 5 gld. 25 kr.; g. Edvard Grade v Meranu zbirko 5 gld. 20 kr.; pevsko društvo „Lech“ v Kouřimu zbirko 4 gld. 70 kr.; grofica Bombelles v Filekhaza 2 gld.

Uredništvo našega lista je poslal:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Simon Wutt v Šmarjah pri Ješah 6 kron 10 vinarjev, katere je darovala vesela družba Slovencev in Slovenk na večer sv. Martina v gostilni gosp. Franca Adrieneke v Šmarji. — Živelji rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Knjizevnost.

— *Matica Hrvatska* nam zopet obeta lepe knjige. Občeno pozornost je vzbudil veliki roman Tomčevo: „Za kralja — za dom“, katerega I. del je izšel lani, letos mu izide nadaljevanje (II. del). V Bosno in v Hercegovino nas povede povest ondotnih rojakov Osmana Hadžića in Ivana Miličevića „Bez nade“. Z ruskim pri-povedovalcem Potapenkom seznaní „Matica Hrv.“ svoje člane s prevodom njegovih povestij: „Generalova kći“ in „Selski roman“. Ona izdala izbrane pesmi znanimitega novejšega hrvaškega pesnika drja Avg. Harambašića ter dovrši izdanje pesniških del Mirka Bogovića s 3. zvezkom, obsegajočim drama „Frankopan“, odbrane pesmi in pesnikov življenjepis. — Bogati bodo tudi letosni naučni plodovi „Matica Hrv.“ Profesor dunajskoga vseučilišča dr. V. Jagić je opisal 18. vek ruske književnosti. Ime pisateljevo nam je porok, da bode knjiga ephalna. Drugovalji bodo zgodovinski spis prerano umrlega profesorja Radoslava Lopašića „Oko Kupe i Korane“. Dobro došla bodo naposled knjiga prof. Otona Kućere: „Naše nebo“, ki nam razloži vse, kar je treba vedeti izobražencu o zvezdoslovju. Tistem slovenskim članom, ki niso prejeli I. izdaje „Rječnika hrvatsko-slovaškog“, je objavljen ta prepotrebna pomožna knjiga v II. izdaji. Čim več Slovencev pristopi v kolo „Matica Hrv.“, tem prej in tem rajš nam postreže z njo. Pogostoma se nangaša pri nas vzajemnost in bratstvo s Hrvati, malo pa storimo zato, da bi se razširila meji nami hrvatska knjiga. Res, da mnogo potrošamo za domače slovstvene proizvode, da nam mnogo denarja pobirajo naša društva, toda svetico — 3 gld. — bi vendar vsak imovitejši rodoljub labko postavil v svoj vsakoletni proračun za bratsko „Matico Hrv.“, saj mu ta neznačna denarna žrtev prinese toliko zamislivega, um in srce poživljajočega berila. Ulijudno vabimo torej slovenske omikance, da se vpišejo v „Matico Hrv.“. Njene knjige izidejo krog Božiča. Letino (3 gld.) sprejemajo gg. knjigovezec J. Bonač, knjigotržec A. Zagorjan in ljubljanski poverjenik Ivan Vrhovnik, župnik v Trnovem.

Brzojavke.

Dunaj 14. novembra. Diference, katere so nastale v konservativnem klubu, ker so nemški klerikalci podpisali nujni predlog glede Luegerja, so se poravnale. Debata je trajala več ur. Nemški klerikalci so jako nezadovoljni in splošno se sodi, da ne bodo mogli dolgo ostati v konservativnem klubu. Posl. Dipauli je koj po tej razpravi zahteval dovoljenja za interpelacijo glede razpusta obč. sveta. Konservativce je to precej prestrašilo. Sklepal se bo o Dipaulijevi zahtevi še le v prihodnji seji, a če se interpelacija ne dovoli, je prav verjetno, da konservativni poslanci izstopijo iz kluba.

Dunaj 14. novembra. V sinočni seji proračunskega odseka se je nadaljevala razprava o proračunu pravosodnega ministerstva. Posl. dr. Laginja je predlagal, naj se na pravijo pri vseh sodiščih v Istri dvojezični napis. Minister Gleispach je odgovoril dvoumno, češ, prej se mora izvedeti, kako je razmerje prebivalstva. Laginjev predlog se je odklonil.

Dunaj 14. novembra. Protisemitje so sklenili, v sobotni seji poslanske zbornice prvozročiti veliko debato zaradi razpusta občinskega sveta.

Dunaj 14. novembra. Danes se je pri finančnem ministru dr. Bilinskem oglasila deputacija, v kateri so bile zastopane vse parlamentarne stranke. Deputacija je prosila, naj se zniža zemljščki davek. Finančni minister je deputaciji rekel, da je to nemogoče pred 1897. letom.

Carigrad 14. novembra. Iz zanesljivega uradnega vira se poroča, da so Turki v Erezemru poklali nad tisoč kristijanov in uganjali nečuvence grozovitosti.

London 14. novembra. Oficijelni listi javljajo, da sta zapovednika ruske kavkaške vojske in ruske mornarice v Črnem morju dobila nalog, pripraviti vse za vojno in tudi že določne instrukcije, kaj storiti, ko bi v Carigradu in v Mali Aziji nastala kriza.

Poslano.*

Graška "Tagespošta" z dnem 25. oktobra t. l., št. 295, piše, da je vsled povisjanja cene na liter pive po 2 kr. takojšnje ljudstvo jako razburjeno.

Podpisana združna si s sporazumljivjem mnogih tukajšnjih gostilničarjev v dolžnost steje, vsled gori navedene novice, slavno ljubljansko občinstvo vnovič na sledeče istine opozoriti:

Pivo plača razun na novo uvedene deželne naklade po 70 kr, tudi še 2 gld. 9 kr. mestnega učitinskega davka od vsakega hektolitra, pri deželnih nakladi se mora tudi ozirjevati na §. 3. deželnega zakona z dnem 16. februarja 1895, kateri se glasi:

"Da deželna naklada na pivo sme samo porabo zadržati in ne sme zadeti ne izdelovanja in ne trgovine", — razen tega je bil pa dobiček pri pivu dosedaj vsed velikih rezij in odpadka jako skromen, tako da je povisjanje cene na pivo popolnoma opravičeno. (1480)

Zadruga gostilničarjev, krčmarjev, kavarjarjev in žganjetičnikov v Ljubljani.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Štev. 18. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr.pr.678.

V petek, dné 15. novembra 1895.

V Dijogenovem sodu.

Veseloigra v jednem dejanju. Spisal Jaroslav Vrhlík. Poslovenil Fran Gestrič. Režiser g. R. Ineman.

Potem:

Cavalleria rusticana

(Kmetski vitezi).

Opera v jednem dejanju. Uglasil Pietro Mascagni. Besede spisala G. Targioni Tozzetti in G. Menasci. Kapelnik g. H. Benišek. Režiser g. Jos. Noll.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 18. uri. Konec ob 10. uri zvečer.

Vstopno glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v nedeljo dné 17. novembra t. l.

Tujiči.

13. novembra.

Pri Storu: Weydmann, Braun, Mond, Jung z Dunaja. — Schrödlein iz Karlovin varov. — Grünfeld iz Prage. — Berti iz Inomosta. — Hirner iz Gorice. — Raunaher iz Malboreta. — Košmelj, Dmšar iz Železnikov. — Raunaher iz Beljaka. — Aufmuth, Wild iz Gradca. — Fürsattel iz Novimberka. — Klopdič iz Rakova.

Pri Lloydu: Müller iz Črnomlja. — Pfeifer iz Trsta. — Povšé iz Mokronoga. — Miklavčič iz Višnjegore. — Weber iz Starego trga.

Pri avstrijskem cesarju: Bischitz iz Šopronja. — Sevar iz Radovljice.

Pri južnem kolodvoru: Sergius, Sommar z Dunaja. — Jakob iz Gradca. — Weißl iz Zagreba.

Pri bavarskem dvoru: Faleschini, Bulfon iz Moggie.

Meteorologično poročilo.

Novečenja	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v mm.	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
13.	9. zvečer	732.9	11.8°C	pr. m. zah.	deževno	
14.	7. zjutraj	741.4	10.0°C	sr. szah.	del. jasno	27.0
"	2. popol.	741.0	12.7°C	sr. svzh.	skoro jas.	

Srednja včerajšnja temperatura 13.9°, za 9.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 14. novembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99	gld. 05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	" 25	"
Avtrijska zlata renta	119	" 90	"
Avtrijska kronska renta 4%	99	" 85	"
Ogerska zlata renta 4%	120	" 45	"
Ogerska kronska renta 4%	97	" 95	"
Astro-ogerske bančne delnice	1015	" —	"
Kreditne delnice	371	" 50	"
London vista	120	" 70	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 97½	"
20 mark	11	" 78	"
20 frankov	9	" 61	"
Italijanski bankovci	44	" 60	"
C. kr. cekini	5	" 69	"

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

"Národná Tiškárna" v Ljubljani.

Semenj za živino in kramo
v Šent Vidu na Vipavskem
mesto 14. avgusta
preložen je na 20. novembra

vsacega leta; ako pride ta dan nedelja ali praznik, pa dan potem. Za letos se ne bode nikaka semnarina pobirala, razun za napravo šotorov.

Zupanstvo Šent Vid na Vipavskem

dné 9. novembra 1895.

(1469-3)

Izdajatelj in odgovorni rednik: Josip Noll.

Glavne zaloge

pristno ruskih peterburških
gumijevih galos in čevljev za sneg
pri (1885-6)

J. S. Benediktu v Ljubljani.

Zastopnika

kateri bi potoval v jednem delu Hrvatske in Kranjske, išče večja firma za vino in žganje proti mesečni plači in proviziji.

Ozira se le na prav zmožne in dobro vpeljane gospode.

Ponudbe pod "št. 4 P." na upravnijo "Slovenskega Naroda". (1484-1)

Izvod iz voznega reda

Načrta voznega od 1. oktobra 1895
Nastopno omenjeni prihajajoči in odhajajoči osni omogočeni so v slednjih opisanih časih.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 18. urti 5 min. po noči osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frančanefeste, Ljubno, čas Selthal v Ause, Ischl, Gmunden, Salnograd, Steyr, Linc, Budjevice, Eisen, Marijine varo, Heil, Karlova varo, Frančeva varo, Prago, Lipško, Dunaj via Amstetten. Ob 5. urti 10 min. včasih mešani viak v Kočevje, Novo mesto. Ob 7. urti 10 min. včasih osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frančanefeste, Ljubno, Dunaj, čas Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten. Ob 12. urti 55 min. popoldne mešani viak v Novo mesto, Kočevje. Ob 12. urti 55 min. dopoludne osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. Ob 4. urti popoldne mešani viak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čas Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inomost, Brezno, Curih, Genève, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budjevice, Eisen, Marijine varo, Heil, Frančeva varo, Karlova varo, Prago, Lipško, Dunaj via Amstetten. Ob 7. urti 90 min. včasih mešani viak v Kočevje, Novo mesto. Nasun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. urti 26 minuti popoldne osebni viak v Ljubljana.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. urti 55 min. včasih osebni viak v Dunaju via Amstetten, Lipškega Praga, Francovih varov, Karlovin varov, Heil, Marijineh varov, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Gmunden, Ischl, Budjevice, Eisen, Genève, Inomost, Zella na Jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Ponitalja, Trbiš. Ob 11. urti 95 min. dopoludne mešani viak v Dunaju via Amstetten, Lipškega Praga, Francovih varov, Karlovin varov, Heil, Marijineh varov, Planja, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Paris, Genève, Curih, Brezno, Inomost, Zella na Jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Ponitalja, Trbiš. Ob 9. urti 35 min. popoldne mešani viak v Kočevje, Novo mesto. Ob 9. urti 45 min. popoldne osebni viak v Dunaju, Ljubno, Selthal, Beljak, Celovec, Frančanefeste, Pontable, Trbiš. Ob 9. urti 25 min. včasih mešani viak v Kočevje, Novo mesto. Ob 9. urti 4 min. včasih osebni viak v Dunaju preko Amstettena in Ljubljane, Beljak, Celovec, Pontable, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 9. urti 95 min. včasih v Kamniku. Ob 9. urti 55 min. včasih v Ponitalju. Ob 5. urti 50 min. včasih v Kamniku. (5-263)

Protinski cvet

ali

cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odlodeno najboljše masilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v krizi ter v živeh, otrpuhle ude in kite itd.

Dohiva se pri (820-45)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Vinskih sodov

s sedлом ali brez sedla, s 30—40 veder vsebine, se želi kupiti. (1460-3)

Ponudbe vzprejema upravnijo "Slov. Naroda".

(1454-5)

Anton Gregorić

posojilnični tajnik in posestnik v Ptuju.

Neka prva elektrotehnična firma išče v industrijskih in tehničnih krogih dobro uvedene,

za reprezentacijo zmožne

agent.

Samo na ponudbe s prima-referencami se bode jemalo

ozir. Ponudbe pod "Electrotehnik" anončni ekspe-

dicij Schalek, Dunaj, I. (1481-1)

V šestih tednih se dá v najem trgovina z mešanim blagom

s katero je v zvezi prodajalica tobaka jedna soba za stanovanje ter malo in glavno skladišče za blago. Polul-tino najemčino in znesek inventarično prevze-tega blaga izplačati je tako. Prodajalica je na jako dobro obiskovanem prostoru. — V či pove lastnica

Fran Polaková vdova v Trbovljah. (1445)

Železne peći

z ventilacijsko pripravo

za tovarniške dvorane ali pa druge velike lokale, od 300—400 kubičnih metrov zračnega prostora, kakor tudi

jedno štedilno ognjišče

za 300—400 oseb

proda se

v stari civilni bolnici v Ljubljani.

Pojasnila se dajejo tudi tam. (1473-2)

Gostilna „Pri zlatem sodčku“.

Savnemu občinstvu naznanjam, da sem se preselil s svojo gostilno „Pri zlatem sodčku“ v g. Širnikovo hišo

v Šrenove ulice št. 24.

Zahvaljujem se vsem p. n. gostom za do sedaj skazano mi n-klonjenost ter se i nadalje priporočam istim v obiten obisk. Oblijubujem jim, da jih budem postregel tudi nadalje z dobrim pristnim vinom, svežim pivom in ukusno jedjo.

Odličnim spoštovanjem

Jakob Milavec

gostilničar.